

Kirkeforfatning

Radikalt program om kirkeforfatning

Radikal Holdning

I det radikale program om grundloven peges der på en adskillelse af stat og kirke. Som grundloven er udformet i dag er dette ikke muligt. Til gengæld er det muligt indenfor de bestående rammer at ændre på forholdene, så de ikke virker stødende på folk, der ikke er medlemmer af Folkekirken. Samtidig kan man demokratisere Folkekirken ved at gennemføre den kirkelov (rammelov), som allerede Grundloven af 1849 krævede i sin § 66.

Når rammeloven er vedtaget, så vil Folkekirken få en mere selvstændig stilling. Derved bliver kirken i stand til at deltage i en dialog om sit fremtidige forhold til staten. Radikale Venstre vil bidrage til denne dialog bl.a. ved at foreslå ændringer i Grundloven.

Radikal vision for en kirkeforfatning

Folkekirken skal styres demokratisk og med et frit menighedsliv i en rummelig kirke. Samtidig skal folkekirken være underlagt lovgivningen og domstolene.

Kirken afgør selv kultus og ritus, der dog naturligvis skal være i overensstemmelse med gældende lov.

Kirkens egne organer skal tildeles magten til at varetage kirkens indre anliggender, herunder styringen af økonomien. Kirkeloven (rammeloven) fastsætter rammerne for folkekirken, mens kirkeordningen, som kirken selv fastsætter, giver indhold og regulerer praktiske forhold.

Visionen udmøntes i følgende principper

1. Kirkeministeriet afskaffes, og Folketinget bestemmer i en rammelov, i hvilket omfang tinget vil blande sig i Folkekirkens forhold gennem især ombudsmand og statsrevisorer.
2. Menigheden er Folkekirkens grundlæggende enhed, og kirken skal være, hvor folket er.
3. Folkekirkens interne demokrati med menighedsråd, provstiudvalg og stiftsråd udvikles gennem indførelse af to nye landsdækkende demokratiske organer – et kirkemøde og et kirkeråd.
4. Kirkemødet vælges af menighedsrådene, hvori også præsterne har sæde. Præsterne må dog højst udgøre en tredjedel af Kirkemødets medlemmer.
5. Kirkemødet nedsætter et Kirkeråd, der gennem sit kirkesekretariat kan varetage de administrative opgaver, der i dag varetages af Kirkeministeriet.

6. De af Folketinget indførte frihedsrettigheder – sognebåndsløsning, valgmenigheder osv. – skal respekteres.
7. Præsterne skal aflønnes af Folkekirken. Staten støtter gennem bl.a. Kulturministeriet bevarelse af de kirkelige bygninger, deres kunstværker og den kunst, der udøves i dem.
8. Den civile registrering af fødsler og navngivning samt vielser og dødsfald overgår til offentlige myndigheder.
9. Der skal arbejdes videre med organisation og ledelse i Folkekirken i forlængelse af betænkning 1527/2011 og 1491/2007 for at sikre en klarere kompetence- og ansvarsfordeling.